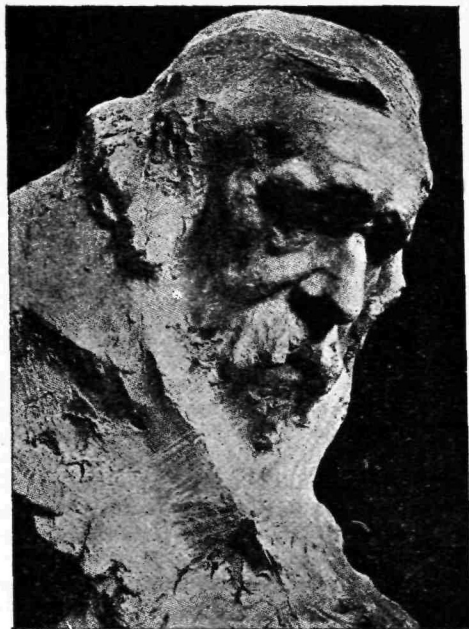

Naoum Aronson

Γέρων

των κάλλος, ἀρκεί νὰ δύναται τις νὰ τὸ ἀνεύρη.
Ἔχω ἱχθυογραφῆσαι μὲ ἀπειρον εὐχαρίστησιν τὰς μικρὰς χορευτείας, αἵτινες ἐπεσκέφθησαν πρὸ μικροῦ τὸ Παρίσι συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ των. Αἱ κινήσεις τῶν μελῶν των αἱ χαρίεσσαι ἦσαν θαυμασίας σαγηνευτικότητος.

Ἐκαμα σπουδὰς ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Ἰαπωνίδα ἠθοποιὸν Hanako.

Τὸ σῶμά της εἶνε ἰσχνόν. Οἱ μυῶνές της διακεκομμένοι κ' ἐξέχοντες ὥς οἱ τῶν κυναρῶν ἐκείνων, αἵτινα εἶνε γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα fox-terries.

Οἱ τέγοντες αὐτῆς εἶνε τόσοι δυνατοὶ, ὥστε αἱ ἀρθρώσεις μὲ τὰς ὀπλὰς συνέχονται ἔχον τὸ αὐτὸ μὲ τὰ μέλη πάχος. Εἶνε τόσοι ρωμαλέοι, ὥστε δύναται νὰ στηρίξεται ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνῃς κνήμῃς της, ἐφόσον χρόνον θέλει, κρατοῦσα τὴν ἑτέραν ὑπρωμένην ὀριζοντίαν πρὸς τὰ ἔμπροσ. Νομίζει τις ὅτι τὴν βλέπει ριζωμένην ὥς δένδρον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἐπομένως ἔχει ἀνατομικὰ ἐντελῶς διάφορον τῆς τῶν Εὐρωπαίων γυναικῶν. Ἀλλ' ἐν τούτοις εἶνε πολὺ ὥρατα ἐν τῇ ἰσχυρᾷ της σωματικῇ διαπλάσει, τῇ ἐξωτερικῇ.

Γενικῶς εἶπεν, τὸ κάλλος πανταχοῦ εὗρεται. Δὲν λείπει ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μας, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ μας δὲν τὸ ἀνακαλύπτουν πάντοτε.

Κάλλος εἶνε ὁ χαρακτὴρ καὶ ἡ ἐκφρασίς.

Οὐδὲν ἄλλο ἐν τῇ φύσει ἔχει χαρακτὴρα ὥς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα.

Διὰ τῆς ἰσχύος του ἢ τῆς χάριτός του γεννᾷ καὶ τὰς ποικιλωτέρας τῶν ἰδεῶν. Ἐνίοτε ὁμοιάζει πρὸς ἄνθος. Ὁ εὐθυτενὴς κορμὸς ὁμοιάζει πρὸς μίσχον. Ἡ χάρις τῶν στέγων, τὸ μυδιόμα τοῦ προσώπου, ἡ αἰλὴ τῆς κόμης ἀντιστοιχοῦν πρὸς ἄνθος φουντωμένον. Ἄλλοτε τὸ ἀνθρώπινον σῶμα κλίνει πρὸς τὰ ὀπίσω εἰς οἶον τὸξον ὥρατον, ἐφ' οὗ ὁ ἔρως διεκδύγει τ' ἀόρατά του βέλη. Ἄλλοτε πάλιν ὁμοιάζει πρὸς λήκυθον.

Πολλάκις ἐποποθέτησα τὸ μᾶζον μου κατὰ γῆς οὐτως, ὥστε τὴν μὲν ῥάχιν νὰ ἔχῃ ἐστραμμένην πρὸς τὸ μέρος μου, τὰς δὲ κνήμιας καὶ τοὺς βραχίονας πρὸς τὰ

ἔμπροσ. Ἐν τοιαύτῃ στάσει ἡ σιλουέττα τῆς ῥάχως λεπτυνομένης πρὸς τὸ ἄνω μέρος τοῦ κορμοῦ, πρὸς τὰ ἰσχία εὐρυνομένης, φαίνεται μόνη ὡς ἀγγεῖον ἐξόχου σχήματος, ἀμφοτέρως περικλειὼν τὴν ζωὴν τοῦ μέλλοντος.

Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα κυρίως εἶνε τὸ κάτωπιον τῆς ψυχῆς, ἐξ ἧς ἀπορρέει τὸ μείζον αὐτοῦ κάλλος :

Chair de la femme, argile ideal, ô merveille !
O pénétration sublimite de l'esprit
Dans le limon que l'Etre ineffable pétrit,
Matière ou l'ame brille à travers un suaire...

Ναὶ, ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ κατενόησε τοῦτο :

Ὅτι θαυμάζομεν εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, περισσότερον ἀκόμη ἀπὸ τὸ κάλλος τοῦ σχήματος εἶνε ἡ ἐσωτερικὴ φλέξ, ἥτις φαίνεται ὅτι τῷ προσδίδει τὴν διαφορομένην αἴγλην.

Μετάφρασις Γ. ΤΖΑΝΕΤΑΚΗ

A. Seifert

Ἡ ἄλγῃ